

Intencje mszalne w tygodniu 22.09 - 28.09.2025 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	+Stefania Fornal - od Dominika i Roksany Krawczyk
Wtorek	18.00	+Aniela i Zdzisław Belczyk
Środa	18.00	+Stefania Fornal - od rodziny Wierdak ze Zboisk
Czwartek	18.00	+Janina i Jan Pikul
Piątek	18.00	+Stefania Fornal - od wnuczki Sabiny z rodziną
Sobota	18.00	+Stefania Fornal - od pracowników DPS Krosno
Niedziela	8.00	za zmarłych z rodzin; Jastrzębski, Soliński, Orłowski
Niedziela	10.30	+Stefania Fornal - od rodziny Czapka
Niedziela	15.30	za parafian

Ogłoszenia duszpasterskie - 21.09.2025 r.

1.25 Niedziela zwykła...

2.Dziś Niedziela Środków Masowego Przekazu. Modlimy się za media katolickie i wspieramy ofiarą Radio Fara, radio naszej archidiecezji przemyskiej.

3.W tym tygodniu w Liturgii Kościoła wspominamy Świętych i Błogosławionych: 23.09. - Św. O. Pio, 26.09. - Św. Kosma i Damian, 27.09. - Św. Wincenty a Paulo, 28.09. - Św. Wacław.

4.Za tydzień w niedzielę o godzinie 17.00 odbędzie się poświęcenie kapliczki i figury Św. Michała Archanioła przy nowej drodze na granicy Wietrzna i Zboisk. Zapraszamy chętnych tam na to miejsce na granicy Wietrzna.

5.Odpust Św. Michała Archanioła w parafii w poniedziałek - 29.09. Szczegóły podam za tydzień. Można nabyć modlitewnik do Św. Michała Archanioła.

6.Rade duszpasterską zapraszam na spotkanie jesienne na plebanię w piątek po Mszy Świętej.

7.W ramach katechezy parafialnej - w tym tygodniu - na spotkanie katechetyczne zapraszam klasę trzecią szkoły podstawowej z ich pomocami do katechezy na czwartek na godzinę 18.00 - Msza Święta i katecheza.

8.Dziękuję za ofiary na kościół i parafię z racji 3 Niedzieli września. Bóg zapłać wszystkim ofiarodawcom.

9.Nie zapomnijmy o parafialnej i fejsbukowej stronie internetowej; **Parafia Wietrzno - Archidiecezja Przemyska.pl** - zachęcam do odwiedzania i zapoznania się z przesłaniem tych stron. Dziękuję tym, którzy prowadzą te strony.

10.Do sprzątnia kościoła - na sobotę przed odpustem - 27.09. - proszę rodziny; . Erdelii, Woźniak, Biały, Marosz, Sajdak. Dziękuję rodzinom; Longawa, Ozimina, Longawa-Pęcak za ostatnie sprzątnie kościoła i za świeże kwiaty. Bóg zapłać.

11.Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno Św. Michała Archanioła

nr 38 / 21. 09. 2025r. (Rok XI).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Karmię Was tym, czym sam żyję... 25 Niedziela Zwykła

„Żaden sługa nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie!”...

**z Ewangelii według Świętego Łukasza
(Łk 16, 1-13)**

Dla chrześcijanina nikt i nic nie może być ważniejsze niż sam Bóg, Jezus Chrystus. I nie chodzi o to, by bliskich nie kochać, by stali się nam obcymi. Ale chodzi o to właśnie raczej, by nigdy więzi i relacji z nimi nie stawiać ponad więź z Jezusem Chrystusem; nawet, by siebie samego, swoich potrzeb, planów czy marzeń, nigdy stawiać ponad więź z Jezusem Chrystusem. Jezusa, Pana i Boga trzeba kochać całym sercem, umysłem i wolą. Jeśli nie kochamy Jezusa właśnie tak, to kochamy Go za mało. Pomódlmy się słowami: Chcę Cię, Jezu Chryste, kochać całym sercem, całą duszą, całym umysłem; ze wszystkich sił. Jezu, przemieniaj mnie w siebie. Przemieniaj moje serce, oświecaj umysł, dotykaj moją duszę, bym stawiał Ciebie ponad wszystko i ponad wszystkich. I również ponad siebie samego...Amen. Tak trzeba trwać. I trzeba być wiernym, nie można być Chrystusem znudzonym. I nie trzeba szukać nowych Ewangelii, nie trzeba szukać nowych, wypaczających sens interpretacji. W Panu Jezusie zapuszczać korzenie, z Niego czerpać soki. Na Nim budować, nie na nowych, modnych dziś antropologiach i psychologizmach. Tylko trzeba wzrastać w Jezusa, i na Nim rzeźbić swój chrześcijański los...

Ks. Ireneusz Wójcik - proboszcz.

Jakie są rocznice ślubu ? Cz. 1.

Rocznice ślubu to coś więcej, niż tylko kolejne liczby. Jest to bezcenny zapis wspólnej historii, drogi życia razem i z Bogiem, takiej drogi, która z każdym rokiem dojrzewa, zmienia się i nabiera wartości. Choć często z różnych względów nie pamiętamy, która rocznica jak się może nazywa, każda z nich ma jednak swoje wyjątkowe znaczenie; od delikatnej papierowej, aż

po niezniszczalną dębową – zatem co oznaczają konkretne rocznice sakramentu małżeństwa i jak można je dziś celebrować! Rozważmy;

1. rocznica – papierowa.

Pierwszy rok razem. To czas zauroczenia, wspólnych odkryć, ale i pierwszych zgrzytów. Nazwa „papierowa” nie jest przypadkowa – papier jest kruchy, łatwo go porwać, zagiąć, ale to materiał, na którym pisze się historie. Ta się zaczęła. Prezentem na 1 rocznicę może być coś osobistego: album na wspomnienia, czy ręcznie napisany list, plakat z cytatem, który będzie towarzyszył przez kolejne lata. A może wspólne świętowanie?, wieczór wspomnień; zdjęcia ze ślubu, chwila razem z kolacją itp...

2. rocznica – bawełniana.

Po dwóch latach każde małżeństwo nabiera kształtu. A bawełna zawsze również symbolizuje komfort, miękkość i codzienność, tą zwyczajną i potrzebną. To czas, kiedy uczymy się być razem „na luzie”, przyjmując siebie takimi, jakimi jesteśmy.

Najlepszy bawełniany prezent może być czymś praktycznym, ale ciepłym: koc, poduszki, koszulki z nadrukiem albo wspólna piżama. A pomyśl na świętowanie – może randka we dwoje? Wygodne ubrania, ulubiony film i czas dla siebie.

3. rocznica – skórzana.

Skóra to materiał trwały, ale również elastyczny – z czasem dopasowuje się do właściciela. Tak samo jest z małżeństwem po trzech latach. Zaczynacie działać jako zespół, razem jako małżonkowie, uczycie się reagować razem na zmiany, razem przystosowywać do siebie. Skórzana rocznica to również dobra okazja na symboliczny prezent: notes z grawerem, portfel, brelok z datą ślubu, a może skórzany album na wspólne podróże itp... Warto wybrać się razem na krótką wycieczkę, choćby jednodniową, i zatrzymajcie wspomnienia w albumie.

4. rocznica – kwiatowa lub owocowa.

To rocznica kwitnienia. Małżeńska relacja zaczyna rozkwitać, dojrzewać, może pojawiają się już pierwsze owoce – dzieci, zatem wspólne decyzje, może większa troska o dzieci, czy wspólne marzenia zrealizowane razem. Kwiaty i owoce to także symbole piękna i wzrostu.

Warto uczcić tę rocznicę kolorowo – bukietem ulubionych kwiatów, wspólną kolacją na świeżym powietrzu, albo wypadem razem, który „odżywi i odświeży” relację sakramentu małżeństwa. A skoro o kwiatkach mowa... warto stworzyć razem „ogród wspomnień” – zasadzić coś razem (nawet w doniczce), co będzie towarzyszyć małżonkom przez kolejne lata.

(cdn.)

Znak postawy klęczącej we Mszy Świętej.

Cz. 2.

Tak, klęcząc przed Bogiem oddaję Bogu cześć. Jest też klękanie takim wyrazem szczególnie usilnego błagania i szacunku. W stosunkach międzyludzkich rzadko dziś klękanie jest spotykane. A w stosunku do Pana Boga, warto je odkryć, gdy bardzo o coś Boga prosimy kolana same chcą się zgiąć, chcą zastąpić stopy, byle tylko Bóg mnie wysłuchał, bo klękanie to wyraz uniżenia, uznania, że wiem kim jest Ten, przed którym klękam. Wiem, że może moją prośbę wysłuchać, ale ja błagam Go, by zechciał wysłuchać...

Bohaterowie ewangelicznych opowieści często klękali. Ojciec, który prosił o uzdrowienie swojego syna – epileptyka, trędowaty, który „upadając na kolana, prosił; „*Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić*”... A Jezus; „*zdejmy litością, wyciągną rękę, dotkną go i rzekł do niego: „Chcę, bądź oczyszczony!*”. Klęcząc modli się w Dziejach Apostolskich Piotr przed wskrzeszeniem Tabity, a Paweł Apostoł modląc się podczas pożegnania z Efezjanami świadom, że w Jerozolimie, ku której zmierza zostanie aresztowany. W końcu klęcząc modli się w Ogrójcu sam Jezus. Ewangelista notuje: „*Upadł na kolana i modlił się tymi słowami: „Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!*”. Tak, postawa klęcząca wobec Pana Boga to postawa tego, który usilnie o coś prosi, błaga i woła...

Podczas Eucharystii klęczymy dwa razy. Pierwszy raz podczas przeistoczenia; dla oddania czci Panu Bogu, który w tej chwili dla nas przyjmuje postać Chleba i Wina. Drugi raz, gdy kapłan ukazując Ciało Chrystusa przypomina nowo testamentalne wypowiedzi: Najpierw Jana Chrzciciela „*Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata*”. Potem głos, który nakazuje autorowi Apokalipsy napisać: „*Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę Godów Baranka!*”. A my odpowiadamy parafrazą słów setnika proszącego o uzdrowienie sługi: „*Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod mój dach, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja*”, i jest to zarówno oddanie czci Barankowi Bożemu, jak i usilna prośba, by nas grzesznych, uczynił godnymi spożywać „*Chleb Święty Życia Wiecznego*” i zarazem pić „*Kielich Wiekuistego Zbawienia*”.

Warto uświadomić sobie, że chrześcijanin, zgodnie z tym co pisał Apostoł Paweł, w stosunku do Boga; „*nie jest już niewolnikiem, a synem*”, byłoby nawet zatem dziwnym, gdyby Ojciec oczekiwał, że jego dzieci zwracając się do Niego będą zawsze klękały... Przyjęcie wobec Boga postawy stojącej czy nawet w pewnych sytuacjach także i siedzącej (a przypomnijmy, to postawa słuchacza) nie jest obrażaniem Boga. Jakże pięknie widać to właśnie we wspomnianej już scenie, gdy klęczymy przez Barankiem uznając, że jesteśmy niegodni by przyszedł do nas, a On spełniając naszą prośbę i uzdrawiając nasze dusze czyni nas siebie godnymi; podnosi i pozwala podejść do swojego stołu, byśmy się Nim nakarmili. Tak, nie jestem godzien, ale On czyni mnie godnym. Nie muszę już przed Nim padać na kolana, bo przecież On sam przed chwilą mnie z klęczek podniósł i idę do ołtarza aby spożyć Boga w Eucharystii klęcząc przez szacunek dla Jego Miłości. Tak też traktujemy klękanie w czasie Komunii Świętej.